

til at lægge saadanne Indskrænkninger for Kunstnerne, som Lovforslaget indeholder. Jeg kan da ikke tænke mig andet, end at man maatte kunne indføre en Bestemmelse i Lovforslaget, der dækkede Indgreb i Bestillerens Ret over for et Kunstværk, naar det først udførtes efter en Mands Død, uden at man behøvede at opstille den for Bestilleren gældende Regel her i Lovforslaget. Jeg skal derfor anbefale dette Ændringsforslag, som vi have stillet til § 27, saavel til den ærede Minister som til det høje Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Der er til denne Behandling stillet forskellige Ændringsforslag i Tilknytning til de Bemærkninger, der fremkom ved første Behandling. Der er dog ikke stillet Ændringsforslag til alle de Punkter, som da blive fremdragne, og jeg skal tillade mig, forinden jeg udtaler mig om de stillede Ændringsforslag, at nævne et saadant Punkt, som blev fremdraget ved 1ste Behandling, og hvortil der ikke ved denne Behandling er stillet Ændringsforslag. Jeg skal fremdrage dette Punkt, fordi der i Mellemtiden er sket Henvendelse til mig angaaende dette Punkt. Det er i Lovforslagets § 2 b., Bestemmelsen om musikalske Kompositioner, hvor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) udtalte sin Misfornøjelse med en Mellem sætning, lydende saaledes: „dog ikke af Danse, Sange eller enkelte Stykker, eller Dele udtagne af større Arbejder“. Saaledes som Bestemmelsen er her, er den væsentlig i Overensstemmelse med, hvad Folketinget tidligere har vedtaget, og jeg tør for mit Vedkommende ikke stille Forslag om at ændre dette Punkt; naar Forslag skulde stilles, maatte de fremkomme her fra Tinget og vedtages af Tinget. Men jeg vil gøre opmærksom paa den Ændring, jeg har foretaget, og som jeg mener vil bedre Stillingen noget for Komponisterne. Denne Bestemmelse er i øvrigt ændret forskellige Gange under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen. Som ærede Medlemmer ville erindre, har Lovforslaget flere Gange været til Behandling paa Rigsdagen, og § 2 b. er ændret omtrent hver Gang. I 1891 lød Forslaget saaledes: „Ligeledes har Forfatteren en udelukkende Ret til paa hvilken som helst Maade at offentliggøre . . . b) musikalske Kompositioner“. Folketingets Udvalg i 1892 (Brandes, N. J. Larsen, Holm m. fl.) foreslog dette ændret til: „b) Offentlig Udførelse af udgivne, ikke

for Scenen bestemte musikalske Kompositioner, ligesom af Overturer eller andre Dele af sceniske Kompositioner er dog tilladt, for saa vidt Komponisten ikke paa Titelbladet eller foran Værket udtrykkelig har forbudt saadan Udførelse“. I 1894 forandrede dette atter til: „b) Musikalske Kompositioner; offentlig Udførelse af udgivne musikalske Kompositioner, der ikke have Karakteren af dramatisk Opførelse, er dog tilladt, medmindre Komponisten paa Titelbladet eller foran Værket har forbudt saadan Udførelse“. I 1897 stillede Udvalget (Holm, Trier, Meyer m. fl.) følgende Ændringsforslag: „Efter „Udførelse“ indskydes: „dog ikke af Danse, Sange eller enkelte Stykker eller Dele udtagne af større Arbejder“, altsaa det, som her findes, med Undtagelse af en enkelt Ændring, som jeg har tilladt mig at sætte ind. Ordføreren, Tingets nuværende højtærede Formand, bemærkede i den Anledning: „Man har anset det for at være i en Autors velforstaaede Interesse at give en saa let Adgang som forsvarligt til, at det store Publikum kan nyde godt af hans Værker, og har derfor foreslaaet at frigive visse Grupper af populære Musiknummere. Al Sangmusik er saaledes frigiven“. Saaledes har altsaa Folketinget vedtaget denne Mellem sætning og jeg har i Lovforslaget kun foreslaaet den Forandring, at der i Stedet for „enkelte Stykker eller Dele“ kommer til at staa: „enkelte mindre Stykker eller Dele“, hvorved det kan hindres, at hele Musikværker kunne opføres ved at skære dem i Stykker, saaledes at man den ene Aften opfører en Del af et større Musikværk og den næste Aften den næste Del. Videre har jeg ikke turdet gaa paa dette Omraade. Da Sagen blev fremdraget ved første Behandling, havde jeg nogen Grund til at antage, at der muligvis vilde blive stillet Ændringsforslag. Dette er ikke sket, og jeg har heller ikke villet stille Ændringsforslag paa dette Punkt, fordi jeg mener, at Folketinget her endelig er havnet i en Affattelse, som man maatte gaa ud fra, at Folketinget vilde blive staaende ved, og jeg har ment, at det vilde være uheldigt af mig at komme med et Ændringsforslag, som muligvis kunde vække ny Strid og vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg skal nu udtale mig om de stillede Ændringsforslag i den Orden, i hvilken Forslagsstillerne have haft Ordet, nemlig i den Orden, hvortil Paragrafnummerene give Anledning. Det første Ændringsforslag er stillet til § 15 af to ærede Medlemmer,